

मूलाधा

दृष्टिं विधातुं मायेयो न दृष्टिर्मायया विना ।
 सा च ह्यर्थे तिरोभूता दृष्टिर्द्वारकारके ।
 आविर्भूता दृष्टिकावे वा च निद्या पथेश्वरः ।
 कुलालश्च घटं कर्तुं यथाशक्तौ नृदं विना ।
 खर्चं विना खर्चकारः कुशलं कर्तुमशकः ॥
 सा शक्तिः दृष्टिकावे च पञ्चधा चेश्वरेभ्यः ।
 राधा पद्मा च सावित्री दुर्गा देवी सरस्वती ।
 प्राणाधिष्ठाहृदेवी वा ह्यलक्ष्य परमात्मनः ।
 प्राणाधिकप्रियतमा वा राधा परिकीर्तिता ॥
 येन्यथाधिष्ठाहृदेवी सर्वमङ्गलकारिणी ।
 परमानन्दरूपा च सा जग्दीः परिकीर्तिता ॥
 विद्याधिष्ठाहृदेवी वा परमेशस्य दुर्लभा ।
 वेदशास्त्रयोगमाता वा सावित्री प्रकीर्तिता ॥
 बुद्ध्याधिष्ठाहृदेवी वा सर्वशक्तिस्वरूपिणी ।
 सर्वज्ञानात्मिका सर्वा वा दुर्गा दुर्गाशक्ति ।
 वाग्नाधिष्ठाहृदेवी वा शास्त्रज्ञानप्रदा सदा ।
 ह्यलक्ष्यकण्डोद्भवा वा च वा च देवी सरस्वती ॥
 पञ्चधासौ खर्चं देवी मूलप्रकृतिरौचरी ।
 ततः दृष्टिक्रमेणैव बहुधा कलया च वा ॥
 धोवितः प्रकृतिरशाः पुमावः पुत्रवत्स्य च ।
 मायया दृष्टिकावे च तद्द्विना न भवेद्भ्रमः ॥
 दृष्टिश्च प्रतिबन्धे च ब्रह्मन् ! ब्रह्मोद्भवा सदा ।
 याता विद्युच्च संहरा शिवः शम्भुश्चैवप्रदः ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्तपुराणे गणपतिखण्डे ४० अः ॥
 मूलफलदः, पुं, (मूले च फलं ददातीति । दा +
 कः ।) पणसदृशः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (पणसदृशस्य विषयो ज्ञातव्यः ॥)
 मूलभद्रः, पुं, (मूलज्जासौ भद्रश्चेति ।) कंवरराजः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 मूलरसः, पुं, (मूले रसोऽस्याः ।) मोरटलता ।
 इति रत्नमाला ॥
 मूलशाकटः, त्रि, (मूलानां भवर्षं ज्ञेयम् । मूल
 + “भवने ज्ञेने इत्यादिभ्यः शाकटशाकिनौ ॥”
 ५ । २ । २६ । इत्यत्र वार्तिकवजात् शाकटः ।)
 मूलज्ञेयम् । ज्ञेयवाच्ये शाकटप्रत्ययेन निष्प-
 त्तम् ॥
 मूलशाकिनः, त्रि, (मूल + शाकिनः ।) ज्ञेय-
 वाच्ये शाकिनप्रत्ययेन निष्पत्तम् ॥
 मूला, स्त्री, (मूलानि बहुजानि सन्ध्याः । मूल
 + अर्थे आदिनाद्घृ टाप् ।) श्रुतावरी ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ मूलनक्षत्रम् । इति शब्द-
 रत्नावली । (यथा, काजनाथविरचिते इन्द्र-
 चाखे १ अध्यायः ।
 “द्वितीयां बहोमरुत्यां कारयेत् शान्तिकर्म च ।
 अग्निनोक्त्यमूलञ्च पुण्या पुनर्वसुक्षया ॥”
 मूलाधारः, पुं, (मूलानामाधारः । मूलं प्रधानं
 आधार इति वा ।) युष्मत्तुल्ययोर्मध्ये अङ्गुलि-
 हयमितस्थानम् । स तु शरीरस्थसकलगाण्डोर्ना
 मूलस्थानम् । अत्र न श्च वाचरयुक्तखर्च-
 वर्णचतुर्हलपद्ममिति । तन्मध्ये इच्छाज्ञानक्रिया-
 स्वरूपत्रिकोणं वर्तते । तन्मध्ये कौटिल्यसम-
 प्रभस्यम्बुलिङ्गमिति । अत्र दृष्टिर्वा वर्तते ।

मूलाधा

तत्रैव नृजालसूत्रवत् स्यम्बाह्वंविबलयाकार-
 खयम्बुलिङ्गवैदितविद्युत्तुल्यप्रभङ्गलङ्कजिनी
 वर्तते । यथा,—
 “मूलाधारे त्रिकोणाखे इच्छाज्ञानक्रिया-
 स्मके ।
 मध्ये खयम्बुलिङ्गम् कौटिल्यसमप्रभम् ॥
 तद्गाह्ये हेमवर्णां व स वर्णचतुर्हलम् ॥”
 इति तन्त्रधारः ॥
 “अथाधारपदां सुमुन्नाख्यजम्
 अजायो गुरोर्हं चतुःशोखपत्रम् ।
 अधोवक्रसुदत्तसुवर्णाभवर्ण-
 वंकारादिसान्नेयुतं वेदवर्णैः ॥
 असुम्नि घरायाश्चतुष्कोणचक्रं
 ससुम्नाखि मूलाहकैराहतं तत् ।
 लवन्पीतवर्णं तद्विष्णुकोमलाङ्गं
 तद्वनः समानं घरायाः खनीजम् ॥
 यथास्या वक्रदेशे विनसति सततं कर्षिका-
 मध्यस्थं
 कीचं तत्रैपुराखं तद्विद्वि विनसत् कोमलं
 कामरूपम् ।
 कान्दपौ नाम वायुर्विचरति सततं तस्य मध्ये
 समन्नात्
 जीवेशो बन्धुजीवप्रकरमभिहसन् कौटिल्य-
 प्रकाशः ॥
 तन्मध्ये लिङ्गरूपे हृतकनककाजाकोमलः
 पश्चिमाखो
 ज्ञानध्यानप्रकाशः प्रथमलिङ्गलयाकाररूपः
 खयम्बुः ।
 भिद्यत्पूर्वेन्दुविम्बप्रकरकरचयस्त्रिगुणनाग-
 हावी
 काशीवाची विजाची विनसति सरिदावर्णरूपः
 प्रकारः ।
 अखोर्हं विनतनुवीदरलसत् स्यम्बा जम्बो-
 हिनी
 ब्रह्मदारतुल्यं सुखेन मधुरं बाष्पादवनी
 खवम् ।
 श्रुतावर्णनिभा नवीनचक्रामाणा विजावा-
 सदा
 सुप्ता सप्येवमा शिरोपरिलसत्सुबाह्वेभिरुत्ता-
 हतिः ॥”
 इति श्रीतन्त्रचिन्तामणौ वट्टचक्रदेशः ॥ ४ ॥
 तन्त्रस्यतीर्थाणि यथा, चन्द्रवामने ।
 “इहा मूलज्ञाननिवाविनी वा
 ख्यात्मिका वा बहुनाप्रवाहिका ।
 तथा सुमुन्ना मज्जदेशमामिनी
 सरस्वती रचति मज्जनात्मकम् ॥
 मनोगतज्ञानपरो मधुखो
 मन्त्रक्रियायोगविश्रुतस्तत्त्ववित् ।
 महीस्थतीर्थे विमले जले सुरा,
 मूलाभ्युने ज्ञाति सुसुक्तिभागभवेत् ॥
 सर्वाखि तीर्थे सुरतीर्थेनावनी
 गङ्गा महासत्त्वविनिर्गता सती ।

मूषकः

करोति पापचयमेव सुक्तिं
 ददाति वाचादमलायपुण्यादा ॥”
 मूलाङ्गं, स्त्री, (मूलमाङ्गा आख्या यस्य ।) मूल-
 कम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 मूली, [नृ] पुं, (मूलमस्यास्तीति । मूल + इनिः ।)
 दृशः । इति शब्दचन्द्रिका । (खियां डीप् ।
 षोडशः । यथा, सुमुने चिकित्सितस्थाने
 ३० अध्याये ।
 “चक्रकामोषधिं विद्याञ्चरात्तुनिवारिणीम् ।
 मूलनीपञ्चभिः पत्रैः सुरक्तायुक्तकोमलैः ॥”
 मूली, स्त्री (मूल + गौरादित्वात् डीप् ।) ष्येडो ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (नदीदेशः । यथा,
 मातुख्ये । १११ । ११ ।
 “ताम्बपर्वो तथा मूली श्रवा विमला तथा ॥”
 मूलेरः, पुं, (मूलतीति । मूल + “मूलेरादयः”
 उणा० २ । १२ । इत्येकं । जटा । इत्युणादि-
 कोवः । राजा । इत्युष्णदत्तः ।)
 मूल्यं, स्त्री, (मूलेन आनाम्यते अभिभूयते मूलेन-
 समं वा इति । मूल + “नौबोधोर्मन्त्यादिना ॥”
 ४ । ४ । ६१ । इति षट् ।) पटादीनामुत्पत्ति-
 कारकम् । मूलं मूलेन क्रयविक्रयार्थमिदं ऽप्ये
 कादिति यः । इति भरतः ॥ इर इति दाम
 इति च भाषा । तत्पथ्यायः । वक्रः २ अय-
 क्रयः १ । इत्यमरः । २ । १० । १६ । (यथा-
 मणौ । ८ । ३२२ ।
 “यथाश्रुतस्तन्मधिके हस्तच्छेदनमिच्छते ।
 शिषे लोकादशयुखं मूलाहं प्रकल्पयेत् ॥”
 मूल्यते अर्थेते इदम् । माहिना इति भाङ्गा
 इति च भाषा । तत्पथ्यायः । कर्मण्या २
 विधा १ श्रुत्या ४ भक्तिः ५ भस्मे ६ वेतनम् ७
 भरख्यम् ८ भरख्यम् ९ निर्देशः १० पथः ११ ।
 इति च अमरः । २ । १० । १८ ॥ (यथा,
 मिताचारायाम् ।
 “मूल्येन यः कर्म करोति स भक्तकः ॥”
 मूल्यं, त्रि, (मूलं रोपकमर्हतीति । मूल + यत् ।)
 प्रतिष्ठायोभ्यः । रोपयोभ्यः । इति मूलधात्वर्थ-
 दर्शनात् । (मूलत उत्पद्यते इति । “मूल-
 मस्यावर्हि” ४ । ४ । ८८ । इति षट् । मूलत-
 उत्पद्यतेत्येव सुहादौ ।)
 मूल युष्मै । इति कविकल्पद्रुमः । (आ०-पर०-
 सक०-सिट् ।) वट्टकरी । यो मूलत परद्रव्यम् ।
 इति हज्जाशुषः । ह्यौभिके । मोवति । इति
 दुर्गादायः ॥
 मूलः, पुं-स्त्री, (मोवति अपहरतीति । मूल +
 इयुयधत्वात् कः ।) मूलिकः । (यथा, पञ्च-
 तन्त्रे । २ । २२२ । “इह प्रतिभाति ते मूल-
 राजः ॥”) तैजसावर्णो । इति शब्दरत्नावली ॥
 मूषकः, पुं-स्त्री, (मूल + खार्थं कन् ।) उन्मूढः ।
 इति शब्दरत्नावली । (यथा, रामायणे । २ ।
 ३३ । १६ ।
 “रजसाश्वकीर्णानि परिहृत्तानि देवतैः ।
 मूषकेः परिधावद्भिर्वहिलैराहताणि च ॥”)